

Dosar nr. 2ra-1113/18

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, jud: Juganari Marcel

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud: Ana Panov, Vitalie Cotorobai, Marina Anton

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Spînu Ion,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Spînu Ion împotriva
lui Gavrilan Gheorghe cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Gavrilan Gheorghe și casată parțial hotărârea din 16
februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2016, Spînu Ion a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gavrilan Gheorghe cu privire la repararea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, în luna iunie 2015 împreună cu soția sa s-au
deplasat pe adresa or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 63, unde activează Gavrilan
Gheorghe, în baza patentei de întreprinzător având genul de activitate reparația
obiectelor electrice. Astfel a prezentat lui Gavrilan Gheorghe două fierbătoare
electrice defectate, iar ultimul i-a dat asigurări că acestea pot fi reparate contra sumei
de 100 lei ce au fost achitați imediat. Ulterior, a fost anunțat telefonic că unul din
fierbătoare a fost reparat și poate fi restituit.

A comunicat că, ajungând acasă a constatat că fierbătorul electric nu funcționa
și curgea apa din el, motiv din care s-a deplasat din nou la Gavrilan Gheorghe unde
a fost informat despre imposibilitatea reparării fierbătorului electric și despre
disparația celui de-al doilea fierbător electric.

A menționat că, a solicitat restituirea fierbătoarelor electrice pe cale amiabilă sau achitarea contravalorii lor și a sumei de 100 lei achitată pentru reparația fierbătoarelor. Gavrilan Gheorghe a refuzat în restituirea fierbătoarelor și a sumei de 100 lei achitată pentru reparație.

A indicat Spînu Ion că, s-a adresat Inspectoratului de Poliție și Procuraturii raionului Ialoveni, iar ulterior Agenției pentru Protecția Consumatorului. În urma controalelor de rigoare și a investigațiilor efectuate, Gavrilan Gheorghe a confirmat parțial cele invocate de către Spînu Ion precum că, nu a eliberat bon de casă la încasarea sumei de 100 lei iar fierbătorul electric era defectat după reparație.

Prin notificarea din 7 septembrie 2016 expediată în adresa lui Gavrilan Gheorghe, Spînu Ion a solicitat aplanarea situației create pe cale amiabilă, însă, această notificare a rămas fără un răspuns.

Solicită Spînu Ion încasarea din contul lui Gavrilan Gheorghe prejudiciul material în mărime de 315 lei pentru un fierbător electric, 640 de lei pentru al doilea fierbător electric, 100 lei pentru serviciile de reparație, 655,20 de lei cheltuieli de judecată și 5 000 lei prejudiciul moral.

Prin hotărârea din 16 februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Gavrilan Gheorghe în beneficiul lui Spînu Ion compensația pentru prejudiciul moral în mărime de 2 500 lei și 455,20 de lei cheltuieli de judecată. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Gavrilan Gheorghe. S-a casat parțial hotărârea din 16 februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni în partea admiterii cerinței cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a respins cererea de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului moral. S-a încasat de la Spînu Ion în beneficiul lui Gavrilan Gheorghe taxa de stat în mărime de 75 de lei.

La 5 aprilie 2018, Spînu Ion a declarat recurs împotriva deciziei din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii din 16 februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar concluziile instanței expuse în hotărâre sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A indicat că, instanța de apel nu s-a expus asupra probelor prezentate și anexate la materialele cauzei.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Spînu Ion, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 24 mai 2018, Gavrilan Gheorghe a depus referință prin care a solicitat de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de Spînu Ion.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Spînu Ion în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 28 martie 2018 (f.d.85). Cererea de recurs a fost depusă la data de 5 aprilie 2018 (f.d.87).

Astfel, instanța de recurs constată că, Spînu Ion s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Spînu Ion în

cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Spînu Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Spînu Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu